BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana
ANY L ■ NÚM. 36 | 5 de setembre de 2021 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

PARAULES DE VIDA

Dos nous beats nascuts en la nostra diòcesi

Després del parèntesi de l'estiu iniciem un nou curs en el qual viurem dos esdeveniments importants per a la història de la nostra diòcesi: el proper mes d'octubre dos sacerdots nascuts aquí, que per fidelitat a la seua vocació van rebre la gràcia del martiri durant la persecució religiosa del segle XX a Espanya, seran elevats a l'honor dels altars. El dia 17 en la Santa Església Catedral de Còrdova serà beatificat mossèn Francesc Escura Foix, nascut i batejat a Benicarló. En 1936 era beneficiat de la catedral d'eixa diòcesi i membre de la comissió de música sacra, de la qual també formava part el beat Josep Maria Peris Polo, natural de Cinctorres. Mentre passava uns dies de vacances amb la seua família, va ser martiritzat a Traiguera. El 30 del mateix mes, en la nostra catedral, el Sr. Cardenal Prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants, en representació del papa Francesc, presidirà l'Eucaristia de beatificació de quatre sacerdots Operaris Diocesans. Entre ells es troba mossèn Manuel Galcerá Videllet, nascut i batejat a Caseres i martiritzat en Ibros el dia 3 de setembre de 1936, quan era director espiritual del Seminari Menor de la diòcesi de Jaén, que estava en Baeza.

José María Peris Polo

Manuel Galcerá Videllet

Per a la nostra diòcesi aquestes dues beatificacions són motiu d'alegria. Els sants constitueixen el tresor més valuós de l'Església. Ens alegrem perquè en les nostres terres la Gràcia de Déu ha produït abundants fruits de santedat que manifesten la vitalitat de la fe al llarg del temps. Aquests dos sacerdots màrtirs s'uneixen al grup de cinc sants canonitzats i vint-i-un beats que ja han sigut elevats a l'honor dels altars. Confiem que el procés que ara tenim obert per al reconeixement del martiri d'un nombrós grup de sacerdots i laics arribe a bon terme i puguem celebrar una nova beatificació en la nostra catedral.

No vivim aquestes celebracions amb el ressentiment de qui no vol oblidar. La nostra actitud és de gratitud pel testimoniatge d'aquests germans nostres que no van afrontar la mort com una derrota, sinó com una victòria. Als ulls del món eren vençuts per l'espasa, però la fe ens descobreix que el màrtir no és un vençut, sinó un vencedor. Eren vencedors ja en aquest món, perquè no es van deixar esclavitzar ni dominar pel temor a la mort. En el martiri la fe es manifesta com quelcom més fort que la por.

Els màrtirs manifesten una fortalesa i una saviesa que supera el que humanament ens sembla raonable. En l'Evangeli veiem que el Senyor va anunciar als seus deixebles les persecucions, però els va dir que no es preocuparen pel que tenien que dir quan foren conduïts als tribunals (*Mt* 10,19). Sant Agustí, en un dels seus sermons sobre el martiri de sant Vicent, constata que en el judici el sant manifestava una saviesa tan gran que semblava que no era ell qui parlava i és que (afegeix sant Agustí), en realitat, no era ell qui parlava. El Senyor els havia dit també als deixebles que en la persecució «L'Esperit del vostre Pare parlarà per vosaltres» (*Mt* 10,20).

Agraïm a Déu el poder de la seua gràcia, que es va manifestar en la fortalesa i la saviesa amb què aquests germans nostres van donar testimoniatge de la fe, que no eren altres que la saviesa i la fortalesa de l'Esperit.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Carta a l'avi mai conegut

Quan va néixer, l'avi feia anys que havia traspassat. A casa, encara es parlava molt d'ell, de les seves habilitats, de l'encert de les seves paraules i dels seus silencis, del seu esperit de servei, de la constància i la dedicació al treball i a l'estudi. Va acabar la carrera ja casat, treballant i amb fills. Era, certament, un home amb un carisma especial. L'infant va créixer i, quan tenia deu anys, es complí el vintè aniversari de la mort de l'avi. Se'n tornà a parlar molt. Era l'any de la primera comunió. «Aixeca't al davant de l'ancià i honora els seus cabells blancs; així reverenciaràs el teu Déu. Jo soc el Senyor» (*Lv* 19,32).

Mesos després, preparant la motxilla per anar a colònies, l'àvia va trobar un paperet ben plegat que, entre d'altres coses, deia: «Avi, jo no t'he conegut, però l'àvia, els pares, els tiets i tietes parlen sovint de tu. Diuen que eres molt treballador, que arreglaves les coses que s'espatllaven, que parlaves poc, però que donaves bons consells, que ajudaves a tothom, que tenies paciència, que anaves a buscar les tietes a la catequesi, que eres molt bon pare…». Continuava per acabar dient: «M'hauria agradat conèixer-te i anar d'excursió amb tu. Quan sigui gran vull fer les coses bones que tu feies i ajudar com tu ajudaves. A vegades prego perquè estiguis prop de Déu i segueixis vetllant per nosaltres, pels qui et van conèixer i pels que no t'hem conegut, però t'estimem molt. Demana-li, també, que a la nostra família ens estimem molt». «Els nets són la corona dels avis, / els pares són l'orgull dels fills» (*Pr* 17,6). L'àvia va llegir la carta amb emoció. El net havia refet la presència de l'avi, amb qui ella havia compartit molts anys de la seva vida. Junts havien iniciat la família en la qual el net s'integrava. Amb la mateixa emoció va redactar una carta de resposta.

És important sentir-se integrant d'una família i alimentar aquesta consciència de pertinença. És bo conèixer la vida dels qui ens han precedit i són antecedent de la nostra. És fondant conèixer les actituds, sentiments i accions de les persones bones tan properes a nosaltres com un avi. És agradable a Déu que es pregui per ells i que visquem la responsabilitat d'aquest sentit de pertinença.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Dos nuevos beatos nacidos en nuestra diócesis

Después del paréntesis del verano iniciamos un nuevo curso en el que vamos a vivir dos acontecimientos importantes para la historia de nuestra diócesis: el próximo mes de octubre dos sacerdotes nacidos aquí, que por fidelidad a su vocación recibieron la gracia del martirio durante la persecución religiosa del siglo XX en España, serán elevados al honor de los altares. El día 17 en la Santa Iglesia Catedral de Córdoba será beatificado D. Francisco Escura Foix, nacido y bautizado en Benicarló. En 1936 era beneficiado de la catedral de esa diócesis y miembro de la comisión de música sacra, de la que también formaba parte el beato José María Peris Polo, natural de Cinctorres. Mientras pasaba unos días de vacaciones con su familia fue martirizado en Traiguera. El 30 del mismo mes, en nuestra catedral, el Sr. Cardenal Prefecto de la Congregación para las Causas de los Santos, en representación del papa Francisco, presidirá la Eucaristía de beatificación de cuatro sacerdotes Operarios Diocesanos. Entre ellos se encuentra D. Manuel Galcerá Videllet, nacido y bautizado en Caseres y martirizado en Ibros el 3 de septiembre de 1936, cuando era director espiritual del Seminario Menor de la diócesis de Jaén, que estaba en Baeza.

Para nuestra diócesis estas dos beatificaciones son motivo de alegría. Los santos constituyen el tesoro más valioso de la Iglesia. Nos alegramos porque en nuestras tierras la Gracia de Dios ha producido abundantes frutos de santidad que manifiestan la vitalidad de la fe a lo largo del tiempo. Estos dos sacerdotes mártires se unen al grupo de cinco santos canonizados y veintiún beatos que ya han sido elevados al honor de los altares. Confiamos que el proceso que ahora tenemos abierto para el reconocimiento del martirio de un numeroso grupo de sacerdotes y laicos llegue a buen término y podamos celebrar una nueva beatificación en nuestra catedral.

No vivimos estas celebraciones con el resentimiento de quien no quiere olvidar. Nuestra actitud es de gratitud por el testimonio de estos hermanos nuestros que no afrontaron la muerte como una derrota, sino como una victoria. A los ojos del mundo eran vencidos por la espada, pero la fe nos descubre que el mártir no es un vencido, sino un vencedor. Eran vencedores ya en este mundo, porque no se dejaron esclavizar ni dominar por el temor a la muerte. En el martirio la fe se manifiesta como algo más fuerte que el miedo.

Los mártires manifiestan una fortaleza y una sabiduría que supera lo que humanamente nos parece razonable. En el Evangelio vemos que el Señor anunció a sus discípulos las persecuciones, pero les dijo que no se preocuparan por lo que tenían que decir cuando fueran conducidos a los tribunales (*Mt* 10,19). San Agustín, en uno de sus sermones sobre el martirio de san Vicente, constata que en el juicio el santo manifestaba una sabiduría tan grande que parecía que no era él quien hablaba y es que (añade san Agustín), no era él quien hablaba. El Señor les había dicho también a los discípulos que en la persecución «El Espíritu de vuestro Padre hablará por vosotros» (*Mt* 10,20).

Agradezcamos a Dios el poder de su gracia, que se manifestó en la fortaleza i la sabiduría con las que estos hermanos nuestros dieron testimonio de la fe, que no eran otras que la sabiduría y la fortaleza del Espíritu.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Primera confessió a Riba-roja d'Ebre

El dia 4 de juliol, quatre nens de Riba-roja d'Ebre van fer la primera comunió, dos anys de catequesi, van donar lloc a esta festa tan esperada per ells, els seus pares i familiars i per la comunitat parroquial.

El dia 1 de juliol, al barri de Santo Domingo, on hi ha una capelleta, ens vam trobar per fer una altra festa: la de la primera confessió, una estona de pregària, de reflexió i de confessió.

Esperem que estes dos «primeres» siguin l'inici de moltes altres «segones».

Mn. Jordi Centelles Llop
Rector de Riba-roja d'Ebre

Assemblea General de Socis del Patronat Escolar Obrer de la Sagrada Família

El 7 de juliol se celebrà l'Assemblea General Ordinària de Socis del Patronat Escolar Obrer de la Sagrada Família. El president presentà les pubilles 2021. La pubilla és Clara Caballé Cases, i les pubilletes Judit Pérez Fernández i Laia Mora Segura. Altres punts de l'ordre del dia: Memòria d'activitats del curs 2020-2021; estat de comptes; informacions de la Casa del Port; i renovació de càrrecs.

El Patronat ha estat sempre per a Tortosa una entitat emblemàtica. Són moltes les generacions de joves, i no tan joves, que han passat amb el desig d'un compromís cristià, rebent formació humana i espiritual: Grups de Revisió de Vida, del Moviment de Joves Cristians, d'estudiants a Barcelona, d'estudi i reflexió sobre la Doctrina Social de l'Església, Grup Escènic Patronat, etc.

No vull finalitzar sense agrair a Mn. Pepe Insa tot el temps que va esmerçar, des de l'any 1977 fins al 1998, essent consiliari. Quants joves es reunien per formar-se i fer pregària! Tant de bo segueixi molts anys ajudant la nostra joventut. Moltes gràcies a la Junta pel vostre esforç programant i portant a terme diferents activitats al llarg del curs.

Maria Joana Querol Beltrán

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Els sants i les santes ens demostren que es pot lloar Déu sempre, en els bons i en els mals moments, perquè Déu és l'Amic fidel i el seu amor mai ens abandona» (3 de maig).

@Pontifex: «Tots estem en la mateixa barca, cridats a treballar perquè no hi hagi murs que ens separin, perquè no hi hagi "uns altres", sinó només un "nosaltres", gran com tota la humanitat» (6 de maig).

@Pontifex: «Déu salva amb amor, no amb la força; es proposa, no s'imposa» (6 de maig).

@Pontifex: «El coronavirus ha produït morts i sofriments, afectant la vida de tots, especialment la dels més vulnerables. Els prego que no s'oblidin dels més vulnerables» (8 de maig).

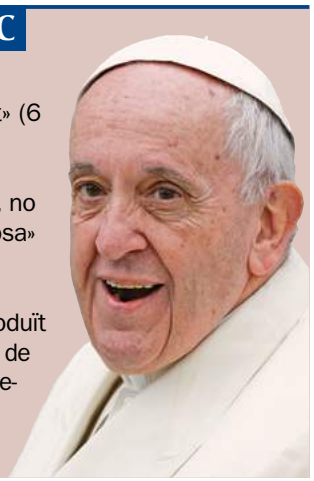

La Parròquia de Sant Miquel Arcàngel de La Cava va pelegrinar al Santuari de Lourdes

La Parròquia de Sant Miquel Arcàngel de La Cava va pelegrinar el 2, 3 i 4 de juliol al Santuari de Lourdes. Un total de quaranta-cinc persones.

El dia 2 vam poder participar en el Rosari de la nit. El dia 3, a les 7.30 h, Eucaristia a la Gruta. Havent esmorzat, amb una mica de pluja, realitzàrem el Via Creu pel calvari, contemplant la passió del Senyor amb les imatges precioses que el composen. A la tarda tinguérem el ritus de l'aigua que substitueix en aquest temps de pandèmia les piscines i, una vegada més, el Rosari de la nit i ens vam poder acomiadar de la Mare de Déu a la Gruta. El diumenge, cap a Taüll per celebrar l'Eucaristia a la Parròquia de Santa Maria, on vam donar gràcies a Déu pels disset anys de ministeri sacerdotal de Mn. Joan, el nostre rector, que complia aquest diumenge l'aniversari. Després visitàrem l'Església de Sant Climent i, a la tarda, cap a casa.

Un cap de setmana intens amb el cor renovat després de dipositar davant Maria les nostres intencions, pregàries, accions de gràcies, cadascú el que portava en el seu interior.

Mn. Joan Guerola

Moment de gràcia d'una vida sacerdotal alterada

La capella del Sagrari de la Parròquia Sant Crist de la Catedral ha estat el marc d'una nova tanda d'Exercicis Espirituals per al Clergat.

El director ha estat el mateix Sr. Bisbe que, de manera magistral, ens ha anat guiant amb la tutoria de sant Ignasi de Loiola en el seu llibre *Exercicis espirituals*, sempre indicant la referència ignasiana corresponent i apuntant una selecció de textos bíblics. Després l'Exposició del Santíssim, presidida cada dia per un de nosaltres, encetava el temps de pregària personal fins a la segona meditació. Al final del matí, la pregària de l'Àngelus servia de cloenda.

El primer dia, Mons. Benavent ens convidà a veure i viure aquest temps de vida sacerdotal alterada per la Covid com un veritable *kairós* o moment de gràcia per centrar-nos del tot en Déu i en la seva Paraula.

José-Luis Arín Roig

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. ■ **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Col 1,24-2,3 / Sl 61 / Lc 6,6-11]. Sant Zacaries, profeta; beat Bonaventura de Forlí, prev.; beat Bertran de Garrigues, prev.

7. ■ **Dimarts** [Col 2,6-15 / Sl 144 / Lc 6,12-19]. Sant Albí, bisbe; santa Regina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. □ **Dimecres** [Mi 5,2-5a (o bé: Rm 8,28-30) / Sl 12 / Mt 1,1-16.18-23 (o bé, més breu: 1,18-23)]. *Tortosa:* Naixement de la Benaurada Verge Maria, patrona principal de la diòcesi de Tortosa. *Urgell, territori de Catalunya:* Mare de Déu de Núria, patrona principal de la diòcesi d'Urgell; *al Principat d'Andorra:* Mare de Déu de Meritxell, patrona d'Andorra. Sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia; sant Sergi I, papa; santa Adela (s. IX), rel.

9. □ **Dijous** [Col 3,12-17 / Sl 150 / Lc 6,27-38]. Sant Pere Claver (Verdú, 1580 - Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia; Mare de Déu del Claustre (Solsona), romànica; santa Felícia, mr.; beat Frederic Ozanam.

10. ■ **Divendres** [1Tm 1,1-2.12-14 / Sl 15 / Lc 6,39-42]. *Sant Feliu de Llobregat:* ■ Beats Domènec Castellet i Vinyals (1592-1627), d'Esparraguera, i Lluís Eixarc i Bertran (1597-1628), de Barcelona, prevs. dominicans i mrs. a Omura. *Tortosa:* ■ Beat Jacint Orfanell i Prades, prev. i mr., nat a la Jana (Maestrat).

11. ■ **Dissabte** [1Tm 1,15-17 / Sl 112 / Lc 6,43-49]. Beat Bonaventura Gran (Riudoms, 1620 - Roma, 1684), rel. franciscà; Sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. IV); santa Teodora Alexandrina, penitent; sant Joan Gabriel Perboyre, prev. i mr.

12. ■ **Diumenge vinent,** XXIV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Is 50, 5-9a / Sl 114 / Jm 2,14-18 / Mc 8,27-35]. Santíssim Nom de Maria; Mare de Déu de Lluc, patrona de Mallorca, i altres advocacions; sant Guiu, pelegrí; beat Miró, prev. agustinià, a Sant Joan de les Abadesses.

Diumenge XXIII de durant l'any (B)

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,4-7a)

Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por: Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig, perquè l'aigua ha brollat a l'estepa, han nascut torrents en el desert, les terres xardoroses ara són estanys, el país de la set és ple de fonts d'aigua.

Salm responsorial (145)

R. *Lloa el Senyor, ànima meva.*

El Senyor es manté fidel per sempre, / fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts, / el Senyor estima els justos, / el Senyor guarda els forasters. R.

Manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre; / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 2,1-5)

Germans meus, vosaltres que creieu en Jesucrist, el nostre Senyor gloriós, no heu de comprometre la vostra fe amb diferències entre les persones. Suposem que, mentre esteu reunits, entra un home ben vestit i amb un anell d'or, i entra també un pobre mal vestit. Si us fixàveu primer en el que va ben vestit i li dèieu: «Segui aquí, que estarà millor», però al pobre li dèieu: «Tu queda't dret o seu aquí, als meus peus», no faríeu diferències entre vosaltres? No seríeu homes que jutgen amb criteris dolents? Escolteu, germans meus estimats: No sabeu que Déu ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell ha promès als qui l'estimen?

Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 7,31-37)

En aquell temps, Jesús tornà del territori de Tir pel camí de Sidó, i se n'anà cap al llac de Galilea, passant pel territori de la Decàpolis. Li portaren un sord, que a penes sabia parlar, i li demanaren que li imposés les mans. Jesús se l'endugué tot sol, lluny de la gent, li posà els dits a les orelles, escopí i li tocà la llengua, aixecà els ulls al cel, sospirà i digué: «Efatà», que vol dir, «obre't». A l'instant se li obriren les orelles, la llengua se li deslligà i parlava perfectament. Jesús els prohibí que ho diguessin a ningú, però com més els ho prohibia, més ho explicaven a tothom, i no se'n sabien avenir. Deien: «Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlin.»

Lectura del libro de Isaía (Is 35,4-7a)

Decid a los inquietos: «Sed fuertes, no temáis. ¡He aquí vuestro Dios! Llega el desquite, la retribución de Dios. Viene en persona y os salvará». Entonces se despegarán los ojos de los ciegos, los oídos de los sordos se abrirán; entonces saltará el cojo como un ciervo y cantará la lengua del mudo, porque han brotado aguas en el desierto y corrientes en la estepa. El páramo se convertirá en estanque, el suelo sediento en manantial».

Salmo responsorial (145)

R. *Alaba, alma mía, al Señor.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

Lectura de la carta del apóstol Santiago (Sant 2,1-5)

Hermanos míos, no mezcléis la fe en nuestro Señor Jesucristo glorioso con la acepción de personas. Suponed que en vuestra asamblea entra un hombre con sortija de oro y traje lujoso, y entra también un pobre con traje mugriento; si vosotros atendéis al que lleva el traje de lujo y le decís: «Tú siéntate aquí cómodamente», y al pobre le decís: «Tú quédate ahí de pie» o «siéntate en el suelo, a mis pies», ¿no estáis haciendo discriminaciones entre vosotros y convirtiéndoos en jueces de criterios inicuos? Escuchad, mis queridos hermanos: ¿acaso no eligió Dios a los pobres según el mundo como ricos en la fe y herederos del Reino que prometió a los que lo aman?

Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 7,31-37)

En aquel tiempo, dejando Jesús el territorio de Tiro, pasó por Sidón, camino del mar de Galilea, atravesando la Decápolis. Y le presentaron un sordo, que, además, apenas podía hablar; y le piden que le imponga la mano. Él, apartándolo de la gente, a solas, le metió los dedos en los oídos y con la saliva le tocó la lengua. Y mirando al cielo, suspiró y le dijo: «Effetá» (esto es, «ábrete»). Y al momento se le abrieron los oídos, se le soltó la traba de la lengua y hablaba correctamente. Él les mandó que no lo dijeran a nadie; pero, cuanto más se lo mandaba, con más insistencia lo proclamaban ellos. Y en el colmo del asombro decían: «Todo lo ha hecho bien: hace oír a los sordos y hablar a los mudos».

COMENTARI

«Tot ho ha fet bé»

Sovint ens trobem afeixugats sota el pes de tantes coses que ens preocupem de tal manera que perdem l'esperança i caiem en el desànim. Però no oblidem que l'esperança és una virtut teologal; és a dir, esperem que tot vagi millor confiats en Déu, més enllà de les previsions humanes. Per això a la primera lectura Isaïes diu: *Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por.* I per quina raó? Perquè les coses van millor? No, sinó perquè *és Déu mateix qui us ve a salvar.* Aquesta salvació es manifesta en la curació de moltes discapacitats: *Es desclouran els ulls del cecs, les orelles dels sords s'obriran, el coix saltarà com un cérvol; la llengua del mut cridarà de goig.* Com veiem tot porta a la confiança, a l'esperança, a l'alegria perquè els coixos i el muts no solament caminaran i parlaran sinó que saltaran i cridaran. Tot canvia fins i tot la mateixa natura: *L'aigua brolla a l'estepa, els torrents en el desert... el país de la set és ple de font d'aigua*. Tot això és obra del Senyor.

Per això a l'evangeli Jesús fa realitat les paraules d'Isaïes. *Li porten un sord que a penes sabia parlar* i després de l'actuació de Jesús *a l'instant se li obriren les orelles, la llengua se li deslligà i parlava perfectament*. Però aquest només és un exemple. Sabem que Jesús va fer moltes altres curacions. Per això la gent deia: *Fa que els sords hi sentin i que els muts parlin*. Jesús no vol el patiment dels homes, vol que tots puguin viure feliços; per això retorna l'esperança als malalts. La gent ho afirma amb una frase molt clara: *Tot ho ha fet bé*. Jaume a la segona lectura ens fa veure que, de vegades, no tot ho fem bé i és quan discriminem els pobres. Si ve *un home ben vestit,* un ric *i li diem: Segui aquí; i al pobre mal vestit: tu queda't dret o seu aquí, als meus peus*, estem fent una gran discriminació; som homes que *jutgem amb criteris dolents*. Ajudem els sords, els cecs, els muts, donem força als cors alarmats, no discriminem ningú. Que tant de bo es pugui dir també de nosaltres: tot ho fa bé.

Mn. Jaume Pedrós

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.